

tarifna stavka od 2,50 dinara po jednoj toni prekoračenog osovinskog opterećenja u svakom slučaju primjerena naknada, jer je ta visina naknade postojala i ranijih godina i bila ugovorena između svih poduzeća za ceste i prijevoznika na području SRH, a preuzeta je iz Odluke prijašnje Zajednice poduzeća SRH, kojom su bili određeni uvjeti u pogledu plaćanja naknade u smislu st.3, čl.47. Osnovnog zakona o javnim putovima.

V.V.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda br.IV-Sl-1252/70-2
od 5.XI 1970.

Vijeće: Zvone Rihtman, Gabro Badovinac, prof.dr Branko Jakaša

Lučki slagač - Troškovi osiguranja tereta na brodu koje je osiguranje izveo lučki slagač - Slagač koji od svoga komitenta dobije nalog da poduzme mjere potrebne za osiguranje tereta ima pravo i dužan je poduzeti sve one mjere koje su potrebne u tu svrhu, i nije potrebno da za pojedinu konkretnu mjeru od svoga komitenta dobije izričiti nalog - Skladištar ima pravo i dužan je poduzeti mjere potrebne za osiguranje tereta i kada takav nalog od komitenta nije dobio, ako je o poduzimanju mjera komitenta prethodno obavijestio - Troškove za poduzete mjere slagač ima pravo naplatiti od svoga komitenta - krcatelja, bez obzira da li na temelju klauzule ugovora o prijevozu odnosno mjere moraju biti izvršene na brodarov trošak

Tužitelj je lučki slagač, a tuženik je špediter. Nesporno je među strankama da je špediter dao nalog slagaču da ukrca u brod tri lokomotive za Albaniju. Isto je tako nesporno da je slagač izvršio radnje osiguranja broda s obzirom da se radilo o teškom teretu. Sporno je međutim da li špediter mora snositi troškove poduzetih mjera osiguranja. Tužbenom zahtjevu slagača špediter se brani navođenjem da on izvršenje tih mjera nije naložio, a i sve pod pretpostavkom da ih je naložio da nije dužan naknaditi odnosno troškove, jer te radove po ugovoru o prijevozu mora obaviti brodar.

Prvostepeni sud je udovoljio tužbenom zahtjevu smatrajući da je špediter dao nalog slagaču za izvođenje odnosnih radova.

Drugostepeni sud je tu presudu potvrdio iz slijedećih bitnih razloga:

Obzirom na iskaz svjedoka, kako je dat u cjelini ovaj sud uzima da je nalog za podupiranje medjupalublja bio dat od strane tuženika. Nesporna je činjenica da je tuženi kao špediter dao nalog za ukrcanje lokomotiva i njihovo osiguranje na brodu, i da je tužitelj u izvršenju ukrcaja u brod bio pomoćnik tuženoga, a ne brodara. Obzirom na to u odnosu izvodjenja radova na ukrcaju lokomotiva i njihovog osiguranja tužitelj može tražiti za izvodjenje radova naplatu samo od tuženoga koji je bio u ugovornom odnosu u pogledu ukrcaja lokomotiva i njihovog učvršćenja i osiguranja na brodu. U ove radove po nalazu ovog suda u odnosu na tužitelja spada i podupiranje medjupalublja ukoliko tužitelj kao slagač nadje da je ovo potrebno radi sigurnosti ukrcanog tereta na brodu, jer je u krajnjoj liniji tužitelj kao slagač odgovoran svom nalogodavcu da je poduzeo sve potrebne mjere da teret bude pravilno ukrcan i sačuvan. Pa sve i da tuženik nije dao tužiteljevu radniku izričiti nalog da se izvrši podupiranje medjupalublja, mogao je tužitelj takvo podupiranje izvršiti, ako je to zahtijevala sigurnost tereta na brodu, i plaćanje troškova tražiti od svog nalogodavca.

Drugo je pitanje u odnosu izmedju tuženoga kao naručitelja broda i brodara da li je odnosne troškove dužan snositi brodar obzirom na posebni ugovor o prijevozu robe morem i obavezu brodara da dađe podesan i čvrst brod da bi se teret bez opasnosti mogao prevesti. Ako po nalazu tužitelja kao slagaa brod nije pružao takovu sigurnost, a slagač nije dobio nalog od svoga komitenta da se izvrši osiguranje tereta, to je tužitelj kao slagač i savjestan stručnjak dužan izvesti takove radove i zaračunati ih svom nalogodavcu s tim da ga prethodno o tim radovima obavijesti, što je i učinjeno, a pitanje snošenja troškova je stvar izmedju nalogodavca za ukrcaj i brodara, obzirom na njihove specifične odnose iz ugovora o prijevozu robe morem.

G.B.